

**חדשות
התנועה**

תגובה דתית לשחיתות

מקחו ומתנו בשוק נאה ואינו נושא ונותן באמונה, מה הבריות אומרים עליו? אוי לו לפלוני שלמד תורה, אוי לו לאביו ולרבו שלמדוהו תורה. אשריהן בני אדם שלא למדו תורה. פלוני שלמד תורה, ראיתם כמה מכוערין מעשיו וכמה מקולקלין דרכיו? (שם, שם).

אך יותר משמטרידה הידיעה שגם אנשים דתיים מכזיבים לעתים קרובות בחטאיהם, מטרידה התמיכה האפריורית של גדולי תורה בחוטאים ובמועלי מעל. הגיעה העת להכיר בכך ש'דעת תורה' המכסה על שחיתות בלא חקירה ומשפט בקריאה: "הוא זכאי", אינה 'דעת תורה'. ראש ישיבה הכותב מכתב לנשיא החשוד באונס ומזכה אותו רק מתוך תפיסה הרואה קדושה במוסד הנשיאות מטעמי 'ממלכתיות' דתית, מכסה על השחיתות ומחלל שם שמים! חיזוק חומות הדת אינו יכול להיעשות מתוך דאגה 'לאנשי שלומנו' וגינוי הרשויות, אלא רק מתוך התבוננות מפוכחת על מצבנו. על הישרים שבראשי הציבור הדתי להצטרף ללוחמים בשחיתות מקרב המשטרה, העיתונות, מוסד מבקר המדינה, הפרקליטות ומערכת המשפט - לגבות אותם ולהוסיף את המשקל הדתי, המוסרי והחינוכי למלחמה זו על עתידה של המדינה של כולנו.

תנועת "נאמני תורה ועבודה" גאה בחושפי השחיתות ובלוחמים נגדה. אנו ממשיכים לקדם את ההצעות שלנו לתיקונים ממסדיים, לתיקון עוולות חברתיות ולמלחמה בשחיתות. אנו מבקשים לאהיב את ה' באמצעות מפעלנו החינוכיים, ביקורת חברתית והצעות מפורטות לתיקון חברתיים. את 'שבת הגדול' נקדיש לדיון בשאלת המנהיגות הדתית בעת הזו, ואנו מזמינים את כל מי שהנושא יקר ללבו לציין עמנו את השבת. אם גם אתם שותפים לרצון לתקן יחדיו את הקלקולים לשם בנייתה של תרבות אחרת - תרבות נקייה ברוח תורה ועבודה - הצטרפו אלינו ואל מתנדבי התנועה הפרושים ברחבי הארץ.

בברכת חברים,

שרגא בר און

לפני כמה שעות חזרתי מקניות במרכז החרדי "זיל-הזול" בירושלים. בשעה ששילמתי את החשבון עמד מאחוריי קונה שהחזיק שקית אגסים. הוא המתין שעה ארוכה, ולאחר ששילמתי הוא הגיש את השקית לקופאית - "קניתי אגסים, אך בחשבון רשום תפוחים". "עליך להוסיף חצי שקל", אמרה הקופאית. ענה הקונה: "אדרבה, חשוב לי יותר שלא אגנוב מכס חצי שקל מלקבל אותו חזרה אילו אתם הייתם חייבים לי". עוד הוא מדבר ונכנס קונה אחר. הוא ניגש לקופה המרכזית ומסר כמה שקלים, "כי הייתי חייב לכם מקנייה קודמת". אשרי שבימים קשים אלה של שחיתות ומרמה זכיתי לראות את מקיימי מצוות "ואהבת את ה' אלוהיך":

"ואהבת את ה' אלהיך" - שיהא שם שמים מתאהב על ידיך. כיצד? בזמן שאדם קורא ושונה ודיבורו בנחת עם הבריות ומקחו ומתנו בשוק נאה ונושא ונותן באמונה, מה הבריות אומרים עליו? אשרי פלוני שלמד תורה, אשרי אביו ואשרי רבו שלמדוהו תורה. אוי להן לבני אדם שלא למדו תורה. פלוני שלמד תורה, ראיתם כמה יפין דרכיו וכמה מתוקנין מעשיו? (מדרש תנאים לספר דברים ו, ה).

השחיתות הציבורית מתגלה כעובדה קשה בחברה הישראלית, אך אין תגובה מתבקשת אחת לתופעה. אפשר לשקוע בדכדוך, אפשר להצטרף לחגיגת השחיתות כדי לא לצאת פראיר, ומנגד אפשר להתגאות בחשיפת השחיתות, לגבות את הלוחמים בה ולהגביר יושר ויושרה. שומר הלכה אומר לעצמו לעתים: "אשרי שלמדתי תורה - תורת אמת, צדק ויושר". אולם לבושתנו, מתברר שאמונה דתית ולימוד התורה אינם תעודת ביטוח נגד שחיתות. רבים מהחשודים והמורשעים הם "אנשי אמונה והלכה". אותה ברייטא שהסיטה את אהבת ה' אל השדה החברתי מיטיבה לתאר את חילול השם שתלמיד חכמים עלול להמיט על אלוהיו ועל חברתו:

"ובזמן שאדם קורא ושונה ואין דיבורו בנחת עם הבריות ואין